

VỀ BÊN MÁ CHO NGÀY 08.05.2022

Các bạn thân mến,

Hôm qua, chúa nhật 08.05, Ngày của Mẹ, tôi gọi về để hát cho Má nghe lại bài hát mà hằng năm tôi hát ít nhất là hai lần tặng Má (lễ Vu Lan tháng bảy). Bao nhiêu năm về trước, mỗi lần nghe xong, Má hay nói: „bài này hay đó, con mới học hả...“ Rồi khoảng 4-5 năm gần đây, Má nói nhỏ nhỏ: „cám ơn con...“ Và sáng qua, tôi lại hát bài „Tình Mẹ“ này cho Má nghe, qua đường dây tôi nghe tiếng rộc rạc và giọng nhắc chừng của cô gái chăm sóc Má: „Ngoại ráng nghe nè! Cô ba hát cho Ngoại nghe đó...“ đến hết bài hát, giọng Má thều thào: „thôi bà lo về nấu cơm cho chồng con ăn đi!“. Má tôi trao lại ống nghe và nằm thờn nhẹ thật yên. Tôi ngồi một mình bên trời Âu này, nhìn Má nằm yên trên giường, và tôi vẫn còn lẩm bẩm bài hát dành tặng Má bao nhiêu năm nay:

Mẹ là chiếc nôi êm, Ru con lời ngọt mềm, Từng đêm trong mồn mõi, Lời ru thiết tha thêm.

Mẹ là mặt trời soi, Theo con bóng bên đời, Xua tan mây mờ phủ, Cho con hoài thắm tươi.

Mẹ là ánh trăng mơ, Cho con tuổi mong chờ, Mênh mang tình biển rộng, Ấm nồng trái tim thơ.

Mẹ là một bà tiên, Xóa tan vạn ưu phiền, Con về trong mắt lệ, Vòng tay Mẹ bình yên.

Mẹ ...vô vàn cao cả, Tình thương trên tình thương, Bao la ...kỳ diệu quá, Tình Mẹ ...trái tim nồng ...

Bụi phấn bông tháng 5 làm tôi cay mắt vì dị ứng hay tôi đang ý thức rõ ràng, vô thường đã và đang có mặt. Tuổi đời trên 93 đã không cho phép Má nghe, thấy và cảm nhận được rõ ràng bây giờ là ngày hay đêm hoặc con cháu hay ai đó đang bên cạnh mình, Má như là một đứa bé cần sự chăm sóc dòm ngó của mọi người trong nhà. Chị em tôi luôn hy vọng, chắc thân thức Má vẫn còn tỉnh táo đôi chút để có mặt cho cháu con. Dầu biết, Mẹ già như chuối chín cây, gió lay Mẹ

rụng...nhưng không có đũa nào muốn trái chuối chín này rụng cả! Một trái chuối chín mùi cũng có giá trị và mùi thơm đậm đà của nó.

Các bạn thân mến,

Sáng nay, sau khi đọc kinh, cầu nguyện những điều an lành đến với các người thân thương, tôi ngồi thật yên, lắng bả bài hát hôm qua, thậm mong mình sẽ có diễm phúc được hát cho Má nghe thêm nhiều lần nữa...

Ngoài vườn ríu rít, quần quít tiếng chim con trong tổ, mấy lời cuối của Má sáng qua làm tôi chợt bừng tỉnh: „thôi bà lo về nấu cơm cho chồng con ăn đi!“; sao hôm qua Má lại nói với tôi như vậy ? trong đầu Má có những gì đã trôi dạt mà lâu nay tôi không được biết? Tôi gọi về nhà hỏi cô em gái, em cũng kể lại là Má hay nói với bất cứ ai đó đang bên cạnh Má một trong những câu nói thật chậm rãi, yếu ớt như thế này: „, thôi bà về nấu cơm cho chồng con ăn đi; thôi bà về nhà đi, trời tối rồi, nguy hiểm lắm; mấy đũa đi đóng cửa nhà chưa? ; Bà có mấy đũa con? Tui có 7 đũa“ Những câu này Má tôi đã thường thêu thào lặp đi lặp lại bấy lâu nay rồi. Các em tôi không còn lạ nữa. Nghe được tiếng Má là vui rồi.

Nhưng tôi thì lại có ý nghĩ khác một chút, có lẽ lâu nay tôi có cơ hội được học và đào sâu về chữ Nghiệp (thói quen có ý thức) trong Đạo Phật, một đề tài lớn nhưng rất thực tế, luôn có mặt trong mọi sinh hoạt của con người. Tuy học nhiều nhưng thật sự tôi cũng chẳng hiểu rõ được bao nhiêu, nhưng vẫn luôn có niềm tin, mưa dầm thì thấm đất.

Tôi hiểu phần nào và thương Má vô vàn. Từ năm 19 tuổi, Má về với Ba, bỏ làng quê lên thành phố với hai bàn tay trắng, Má và Ba luôn hạnh phúc vui cười cùng bảy đũa con bên mâm cơm thanh đạm mỗi chiều với bao nhiêu là khó khăn eo hẹp về vật chất lẫn tài chính. Ba cần mẫn làm việc, Má vén khéo tính toán từng nôi cơm, miếng cá, cái áo, manh quần để lo cho các con ăn học không thua kém, tui phận với bạn bè. Nhờ đôi tay cùng chèo chống một hướng thuận hòa Ba Má dưỡng nuôi được Bà Nội, Bà Ngoại cho đến cuối đời và giúp đỡ luôn cả bà con hai bên Nội Ngoại. Sợi dây tình cảm huyết thống thiêng liêng này chị em tôi đã và đang thừa hưởng từ ơn đức của Ba Má ngày xưa.

Những lời nói của Má gần đây cho chị em tôi cảm nhận được: Đây là điều khuyên răn, lo lắng tâm huyết của Má trong những năm tháng Má còn bưng chấy, còn tính toán, còn khỏe mạnh, như con gà mẹ ngày đêm quần quật, mổ thóc cho con, bao bọc, bảo vệ từng bước chân, sự an nguy của từng con gà con của mình. Cả đời Má là những mâm cơm đủ đầy cho gia đình hơn 10 miệng ăn, là những đêm vừa nghe cái lương từ cái Radio cũ kỹ, vừa vá lại mấy áo quần rách suột cho cả nhà, vừa soạn lại áo quần chạt của đũa lớn để đem cho đũa nhỏ mặc tiếp, lo kiếm thầy cô dạy thêm cho đũa con nào yếu các môn học ở nhà trường, lo cho nhà trên nhà dưới ngăn nắp đầu đó, tránh mất mát bởi trộm cắp,

lo, lo và lo cả đời... Và những lo toan này dần dà thành thói quen, luôn có mặt trong mọi sinh hoạt cơm áo gạo tiền... ăn sâu vào tâm khảm... cho đến bây giờ, tuy sức tàn thân kiệt, nhưng Má vẫn nắm chặt các thói quen đó tiếp... Má vẫn chưa được thanh thân hoàn toàn, mặc dù các em ở nhà thường tập cho Má có thói quen niệm Phật. Viết đến đây, tôi nhớ lại lời bà Nội của các con tôi thường hay nói lúc bà còn tại thế: “Phận làm Ba Mẹ, lúc nào cũng lo cho con cái của mình cả! con dù đã 90 đi nữa thì Ba Mẹ cũng lo đủ 100 năm!” tôi thấm thía làm sao và vẫn không quên câu nói của mẹ chồng kính quý.

Không biết khi Má thốt ra những câu khuyên hay lo lắng đó, Má có còn lo lắng thật sự hay không? Hay đó chỉ là thói quen vô thức, điều này tôi cũng không rõ lắm, chỉ biết nuôi dưỡng niềm tin giúp Má luôn an nhiên nhẹ nhàng từng ngày còn bên con cháu, và riêng tôi, tôi tự dặn lòng, sẽ thực tập tiếp tục buông bỏ những lo toan không đáng nữa, các thói quen làm cản trở những bước chân thông dong sau này. Mong muốn là như vậy, còn có thực hiện được hay không còn tùy vào duyên vào nghiệp của mình nữa.

Các bạn thân mến ơi,

Vì nghĩ rằng các bà Mẹ thường có những lo lắng giống giống nhau, nên tôi mạo muội chia sẻ một chút cảnh nhà, tìm sự đồng cảm cùng bà con. Nói cho cùng, chúng ta mỗi người mỗi cảnh, tùy duyên tùy nợ, nhưng được chia sẻ với nhau là niềm vui trên con đường tu tập, để mỗi ngày bước chân và hơi thở chúng ta được nhẹ nhàng hơn. Cảm ơn các bạn luôn cùng đi với tôi.

Nước mắt luôn chảy xuôi, đời Má rồi đến đời con, một khi con của Má được làm Má tiếp tục. Không biết con có chu toàn được như Má không? Nhưng cả một gia tài hạnh phúc của Ba Má để lại, con xin làm đuốc soi rọi trên nẻo đường con đi.

Cảm ơn Đời đã cho chị em con có được Ba Má. Con đang về bên Má, Má ơi:

*Về bên Má để được làm đứa nhỏ
Sau những cơn chen vát và quê người
Nghe Má nói những câu từ nhỏ nhẹ
Từng khát thềm giữa phố thị người qua.
Về bên Má làm con mèo ngáy ngủ
Nằm nhón nhơ trên gác xép xưa nghèo
Ôm giấc mộng mai sau no đủ
Ông Bụt, bà Tiên... cổ tích mang theo.
Về bên Má ăn bữa cơm khoai sắn*

*Phủ bụi đời bằng giếng nước thơm trong
Chỉ cần sống thảng ngày bình lặng
Không hơn thua, toan tính bận cả lòng.
Về bên Má một tháng ngày thơm thảo
Dành dụm thêm chút sức lực cho Người
San sẻ bớt nỗi nhớ con trông cháu
Thêm yêu thương từng hơi thở mỏng manh.
Về bên Má không cần gì nữa cả
Bao vinh hoa không bằng Má cười hiền
Về bên Má không đi đâu nữa cả
Còn Má là còn tất cả bình yên!
Mỗi đêm con thắp đèn Trời
Xin cho Má vẫn sống đời an yên.*

Mến chúc các bạn luôn vui khỏe với mùa Xuân đang có mặt cho chúng ta.

Hiên trúc, 09.05.2022

Bông Lọc Bình

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TamHaiDuc.html>

www.vietnamvanhien.net

